

Laidiens: 07.08.2007., Nr. 126

Ministru kabineta noteikumi Nr.517

Rīgā 2007.gada 24.jūlijā (prot. Nr.42 17.§)

Autopārvadājumu kontroles kārtība

Izdoti saskaņā ar Autopārvadājumu likuma 4.panta otro daļu un 5.² panta trešo daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka autopārvadājumu kontroles kārtību.

2. Autopārvadājumu kontroles mērķis ir panākt, lai autopārvadājumi tiktu veikti atbilstoši autopārvadājumus reglamentējošo Latvijas Republikas normatīvo aktu un Latvijai saistošo starpvalstu līgumu prasībām un tiktu nodrošināta valsts, pārvadātāju un patērētāju interešu aizsardzība, tostarp bērnu interešu aizsardzība.

3. Autopārvadājumus kontrolē šādi kontroles dienesti:

3.1. pašvaldību noteikti kontroles dienesti (institūcijas vai amatpersonas) - normatīvajos aktos par pašvaldību kontroles dienestu veikto autopārvadājumu kontroli noteiktajā kārtībā;

3.2. pārvadātāju kontroles dienesti - saskaņā ar attiecīgā pārvadātāja apstiprinātu iekšējo kārtību. Pārvadātāju kontroles dienestiem ir tiesības kontrolēt tikai šī komersanta veiktos autopārvadājumus;

3.3. Latvijas Republikas robežkontroles punktus uz Latvijas Republikas un Krievijas Federācijas valsts robežas, uz Latvijas Republikas un Baltkrievijas Republikas valsts robežas, pierobežas joslā, kā arī ostās:

3.3.1. Valsts robežsardze kontrolē:

3.3.1.1. dokumentus, kas apliecina tiesības vadīt attiecīgās kategorijas transportlīdzekli;

3.3.1.2. transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus;

3.3.1.3. transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas dokumentus;

3.3.1.4. transportlīdzekļa dokumentus par valsts tehniskās apskates derīguma termiņu;

3.3.1.5. regulāro maršrutu atļaujas starptautiskajiem autobusu maršrutiem;

3.3.1.6. pasažieru sarakstu (formulāru), izdarot atzīmi par pārbaudē konstatētās faktiskās situācijas atbilstību pasažieru sarakstā (formulārā) minētajam, izņemot gadījumus, ja pārvadājumu veic saskaņā ar regulāro starptautisko autobusu maršrutu atļauju;

3.3.2. muitas iestādes kontrolē:

3.3.2.1. lielgabarīta un smagsvara kravu pārvadāšanas atļaujas;

3.3.2.2. kravas nostiprināšanas noteikumu prasību izpildi;

3.3.2.3. transportlīdzekļa faktisko masu vai ass slodzi un gabarītus;

3.3.2.4. bīstamo kravu pārvadājumu noteikumu ievērošanu, par katru pārbaudīto transportlīdzekli sastādot bīstamo kravu autopārvadājumu pārbaudes protokolu trijos eksemplāros (1.pielikums). Protokola pirmo eksemplāru uzglabā kontroles institūcija, kas sastādījusi protokolu, otro eksemplāru izsniedz pārbaudītā transportlīdzekļa vadītājam, trešo eksemplāru nosūta Autotransporta inspekcijai;

3.3.2.5. ārvalstīs reģistrētam transportlīdzeklim starptautiskajos līgumos par autopārvadājumiem noteikto starptautisko pārvadājumu atļauju (piemēram, divpusējiem pārvadājumiem, tranzīta pārvadājumiem uz vai no trešajām valstīm, kombinētajiem pārvadājumiem, vienam braucienam, daudzkārtējiem braucieniem, *ro-ro* tipa pārvadājumiem), atļaujas atbilstību pārvadājumam saistībā ar citiem dokumentiem un informāciju par kravu nosūtītājiem un saņēmējiem, kā arī izdara atzīmes atļaujā un to reģistrē;

3.3.2.6. Latvijas Republikā reģistrētam transportlīdzeklim robežšķērsošanas atļaujas, licences kartītes komercpārvadājumu veikšanai, pašpārvadājumu sertifikāta, Eiropas Kopienas atļaujas kopijas un Eiropas Kopienas autovadītāja atestāta (ja autovadītājs nav Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis) esību;

3.4. Latvijas Republikas robežkontroles punktus uz Latvijas Republikas un Igaunijas Republikas valsts robežas, kā arī uz Latvijas Republikas un Lietuvas Republikas valsts robežas Valsts robežsardze papildus šo noteikumu

3.3.1.apakšpunktā minētajai kontrolei un atbilstoši Latvijas Republikai saistošajiem starptautiskajiem līgumiem par autopārvadājumiem kontrolē autotransportam noteikto starptautisko pārvadājumu atļauju esību un izdara atzīmes minētajās atļaujās, ja transportlīdzeklis reģistrēts valstī, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts;

3.5. Autotransporta inspekcija - atbilstoši šiem noteikumiem un citiem autopārvadājumus reglamentējošajiem normatīvajiem aktiem.

4. Kontroles dienestus koordinē Satiksmes ministrija.

5. Autotransporta inspekcija, kontrolējot autopārvadājumus, katru gadu organizē pārbaudes tā, lai:

5.1. tās aptvertu vismaz 1 % no darbdienām, kurās strādā to transportlīdzekļu vadītāji, uz kuriem attiecas darba un atpūtas režīma nosacījumi, no 2008.gada 1.janvāra - vismaz 2 % no darbdienām un no 2010.gada 1.janvāra - vismaz

3 % no darbdienām;

5.2. vismaz 15 % no transportlīdzekļu vadītāju darbdienu pārbaūžu kopējā skaita tiktu veiktas uz ceļiem un 25 % - tā komersanta telpās, kurš nodarbojas ar autopārvadājumiem, no 2008.gada 1.janvāra - vismaz 30 % no transportlīdzekļu vadītāju darbdienu pārbaūžu kopējā skaita tiktu veiktas uz ceļiem un vismaz 50 % - komersanta telpās;

5.3. vismaz sešas reizes gadā tiktu veiktas saskaņotas pārbaudes uz ceļiem, ko vienlaikus veic divu vai vairāku dalībvalstu kontroles iestādes katra savas valsts teritorijā.

6. Šo noteikumu 3.1., 3.2. un 3.5.apakšpunktā minēto kontroles dienestu darbiniekiem un ierēdņiem (turpmāk - kontrolieris), pildot dienesta pienākumus, ir klāt kontroliera apliecība. Šo noteikumu 3.punktā minēto kontroles dienestu kontrolieriem, veicot kontroli, ir tiesības:

6.1. pieprasīt transportlīdzekļa vadītājam vai pārvadātāja pārstāvim uzrādīt autopārvadājumus reglamentējošajos normatīvajos aktos norādītos dokumentus, iekāpt un atrasties transportlīdzekļa kabīnē, kā arī veikt tahogrāfa vai ātruma ierobežošanas ierīces detalizētu pārbaudi (izņemot transportlīdzekļa kustības laikā);

6.2. kontrolējot autopārvadājumus reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanu, atrasties kontrolējamā komersanta teritorijā un telpās atbilstoši šo noteikumu III nodaļas prasībām;

6.3. nemaksājot par braucienu, atrasties transportlīdzeklī tā kustības laikā (izņemot vieglos taksometrus).

II. Kontroles kārtība, apturot transportlīdzekli

7. Autotransporta inspekcijas kontrolieri aptur transportlīdzekli uz autoceļiem vietās, kur netiek apdraudēta satiksmes drošība.

8. Ja pēc transportlīdzekļa apturēšanas tiek konstatēts, ka apturētais transportlīdzeklis neatbilst autopārvadājumus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktajām autobusa vai kravu pārvadāšanai paredzētā transportlīdzekļa pazīmēm, apturētā transportlīdzekļa vadītājam nekavējoties ļauj turpināt ceļu.

9. Pēc transportlīdzekļa apturēšanas kontrolieris transportlīdzekļa vadītājam:

9.1. nosauc kontroles institūciju, savu amatu, vārdu un uzvārdu un pēc pieprasījuma uzrāda dienesta apliecību;

9.2. izskaidro apturēšanas iemeslu.

10. Autotransporta inspekcijas kontrolieris apturēto transportlīdzekli novirza uz autoceļa tuvumā esošām piemērotām vietām (piemēram, stāvlaukumiem, degvielas uzpildes staciju teritorijām, kravas iekraušanas un izkraušanas laukumiem):

10.1. transportlīdzekļa faktiskās masas kontrolei (svēršanai);

10.2. transportlīdzekļa sakabes stāvokļa kontrolei;

10.3. ja kontrolieri konstatē autopārvadājumus reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpumus, kas liedz transportlīdzeklim piedalīties ceļu satiksmē.

11. Transportlīdzekļus, kas pārvadā pasažierus, Autotransporta inspekcijas kontrolieri kontrolē arī autoostās un pieturvietās.

12. Autotransporta inspekcijas kontrolieris, kontrolējot transportlīdzekļus, kuri piedalās ceļu satiksmē, pārbauda:

12.1. transportlīdzekļa vadītāja apliecību;

12.2. transportlīdzekļa reģistrācijas dokumentus;

12.3. attiecīgajam autopārvadājumam nepieciešamos autopārvadājumus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktos dokumentus.

13. Pēc šo noteikumu 12.punktā noteikto dokumentu pārbaudes Autotransporta inspekcijas kontrolieris pārbauda autopārvadājuma atbilstību attiecīgo autopārvadājumus reglamentējošo normatīvo aktu prasībām.

14. Pārbaudot bīstamo kravu pārvadājumu noteikumu ievērošanu, Autotransporta inspekcijas kontrolieris par katru pārbaudīto transportlīdzekli sastāda bīstamo kravu autopārvadājumu pārbaudes protokolu (1.pielikums) divos eksemplāros. Protokola pirmo eksemplāru uzglabā institūcija, kas protokolu sastādījusi, otro eksemplāru izsniedz komersantam.

III. Komersanta kontroles kārtība

15. Autotransporta inspekcijas kontrolieris pirms plānotās komersanta kontroles paziņo komersantam par kontroles laiku, norādot dokumentus, kas jāsatatavo kontrolei.

16. Komersantam ir pienākums:

16.1. plānotās kontroles laikā nodrošināt komersanta pilnvarotā pārstāvja atrašanos kontroles vietā;

16.2. uzrādīt Autotransporta inspekcijas kontrolieriem autopārvadājumus reglamentējošajos normatīvajos aktos noteiktos dokumentus, kas saistīti ar komersanta autopārvadājumu organizēšanu, un nodrošināt apstākļus kontroles veikšanai.

17. Komersantu kontrolē vismaz divi kontrolieri.

18. Ierodoties komersanta telpās, kontrolieri komersanta pilnvarotajam pārstāvim:

18.1. nosauc kontroles institūciju, savu amatu, vārdu un uzvārdu, kā arī uzrāda dienesta apliecību;

18.2. iepazīstina ar kontroles būtību;

18.3. noskaidro amatpersonu, kura atbildīga par transportlīdzekļu ekspluatāciju, iepazīstoties ar komersanta dokumentiem, kas apliecina šīs amatpersonas kompetenci (darba līgums, rīkojums);

18.4. pārliecinās, vai komersants sagatavojis kontrolei nepieciešamos kontroliera pieprasītos dokumentus.

19. Vienojoties ar komersantu, dokumentu kontroli var veikt Autotransporta inspekcijas telpās. Par dokumentu nogādāšanu uz Autotransporta inspekcijas telpām noformē nodošanas un pieņemšanas aktu. Aktā norāda kontrolei iesniegtos dokumentus.

20. Ja komersanta dokumentu kontrole notiek Autotransporta inspekcijas telpās, kontroles ilgums nedrīkst pārsniegt 10 darbdienu, un pēc šī termiņa beigām divu darbdienu laikā, noformējot nodošanas un pieņemšanas aktu, dokumenti jāatdod komersanta pārstāvim.

21. Komersanta dokumentu kontroles rezultātus ieraksta komersanta kontroles aktā (2.pielikums).

22. Komersanta kontroles aktu paraksta Autotransporta inspekcijas kontrolieri un komersanta pārstāvis. Ja komersanta pārstāvis atsakās parakstīt aktu, minēto faktu ieraksta kontroles aktā. Kontroles akta oriģinālu uzglabā Autotransporta inspekcija, akta kopiju izsniedz kontrolētā komersanta pārstāvim.

IV. Pašvaldību kontroles dienesti

23. Pašvaldības ir tiesīgas pilnvarot autopārvadājumu kontroles dienestus (institūcijas vai amatpersonas) savā administratīvajā teritorijā kontrolēt:

23.1. pilsētas vai rajona pasažieru pārvadājumu noteikumu ievērošanu (regulārie un neregulārie pārvadājumi);

23.2. vieglo taksometru pārvadājumu noteikumu ievērošanu;

23.3. autovadītājiem noteikto darba un atpūtas laiku un tā reģistrēšanas ierīces lietošanas noteikumu ievērošanu;

23.4. autoostu un citu līnijbūvju stāvokli un darbību.

24. Pašvaldību kontroles dienestiem pēc vienošanās ar Autotransporta inspekciju ir tiesības pašvaldības teritorijā veikt Autotransporta inspekcijas nolikumā minētos uzdevumus, izņemot starptautisko autopārvadājumu noteikumu ievērošanas kontroli.

25. Pašvaldību kontroles dienestiem nav tiesību veikt kontroli, apturot transportlīdzekli uz autoceļiem.

V. Noslēguma jautājums

26. Atzīt par spēku zaudējušiem Ministru kabineta 2005.gada 20.septembra noteikumus Nr.715 "Autopārvadājumu kontroles kārtība" (Latvijas Vēstnesis, 2005, 152.nr.; 2007, 28.nr.).

Informatīva atsauce uz Eiropas Savienības direktīvām
Noteikumos iekļautas tiesību normas, kas izriet no:

1) Padomes 1995.gada 6.oktobra Direktīvas 95/50/EK par vienotu kārtību, kādā pārbauda bīstamo kravu pārvadāšanu pa autoceļiem, ar grozījumiem, ko izdara Padomes Direktīva 2004/112/EK;

2) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006.gada 15.marta Direktīvas 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85 un Nr.3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā un par Padomes Direktīvas 88/599/EEK atcelšanu;